

Březen 2018

Gevoluce

Jaro už se blíží, těšíte se
taky už na teplo?

Úvodní slovo

Zdravíme všechny čtenáře!

Doufáme, že jste na nás za ty dva měsíce nezapomněli. Je to sice už nějaký ten pátek od posledního čísla, ale náš časopis jede dál.

Představujeme vám v tomto školním roce již čtvrté číslo časopisu Gevoluce.

Doufáme, že vás články pobaví či vám vnuknout nějakou zajímavou filosofickou myšlenku. Pokud rádi komentujete, nebojte se k časopisu kdykoliv vyjádřit.

Příjemné čtení přeje tým Gevoluce!

Tým Gevoluce

Hlavní redaktorka - Linda Kimrová

Korektura - Tereza Svobodová

Grafika - Rebecca Vaňová,
Vojtěch Mucha

Články tohoto čísla - Juliet Caspers, Tereza Svobodová,
Tomáš Smrčka, Vojta Ráček,
Natálie Čuková, Martin Šnabr

Obsah

Vyjdi ven - Studentská stávka...	4. strana
Xaverov - jediná obec ČR na X...	5. strana
Genetické skóre...	6. - 7. strana
Svoboda pohlaví...	8. - 9. strana
Nejlepší filmy roku 2017...	10. - 12. strana
Vtipy...	13. - 14. strana
Hodinář - povídka...	15. strana

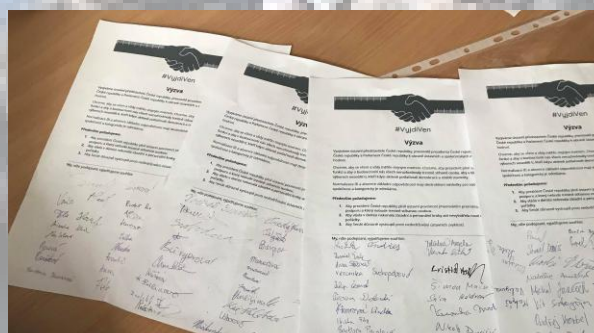
Vyjdi ven!

Studentská stávka na GEVO JM

Dne 15. března 2018 zažila celá Česká republika včetně naší školy nevídanou událost. Konala se totiž výstražná stávka studentů, která si dala za cíl upozornit na politickou situaci poslední doby, zejména pak na posouvání imaginárních mantinelů ústavních zvyklostí. Zúčastnilo se jí přibližně 300 vysokých škol, gymnázií a dalších středních škol.

Mezi nimi nechybělo díky iniciativě studentů především ze 4.A i Gymnázium Evolution Jižní Město. Událost byla předem ohlášena školním rozhlasem i událostí na Facebooku. V pravé poledne studenti, kteří chtěli, odešli z vyučování a půl hodiny stávkovali na školní zahradě. Sešlo se přibližně 120 lidí. Přišlo také několik profesorů, a dokonce asi dvě kolemjdoucí. Nejdříve proběhl úvodní proslov Iva Bednáře, poté přečetla Tereza Svobodová oficiální požadavky petice „Vyjdi ven“, již mohli následně zúčastnění podepsat. Celkem se dalo dohromady 109 podpisů. Ty byly následně odeslány studentům vysoké školy DAMU, od kterých nápad celé akce vzešel. Své postřehy k politické situaci začali sdělovat další jedinci. Byli jsme velmi mile překvapeni, kolik řečníků se v davu objevilo.

V prosloveh studenti kritizovali především nejvyšší politiky, kteří překrucují ústavu podle svého. Vystaly také obavy z návratu minulého režimu. Argumentovali skupováním médií skupinou oligarchů, dosazováním trestně stíhaných osob do nejdůležitějších funkcí státu či útokem prezidenta na veřejnoprávní média. Byla zmíněna důležitost vzdělání, dávání si věcí do souvislostí a kritického myšlení. Nezbyvá nic jiného než poděkovat všem zúčastněným. Za velmi důležité pokládám se takto projevovat nejen v době školní výuky. Občanská angažovanost v politice je podstatné a ty tisíce stávkujících po celé zemi byly vzkazem pro politiky, že se i mladí o situaci v zemi zajímají a není jim lhostejná. Velké díky patří iniciátorům z DAMU. Děkuji také všem, kteří se zasloužili spolu se mnou o realizaci akce na naší škole. Především díky Ivu Bednářovi, Natalii Zichové a Martinovi Šmejcovi.

Jediná obec ČR s počátečním písmenem „X“

Co vás napadne, když se řekne obec Xaverov? Drůbežárna? Já si to myslela. Zase.... Na tuto odpověď jsem již zvyklá. Já totiž v obci Xaverov bydlím a takhle reagují lidé vždy, když jim odpovím, kde žiji. Vy máte určitě na mysli část katastrálního území Prahy 20, která se nazývá Xaverov. To ale není obec!

Obec Xaverov se nachází ve Středočeském kraji v okrese Benešov. Už se trochu orientujete? Ne? Xaverov leží pět kilometrů od města Sázavy. Jasně, Sázavský klášter! A jsme doma. Obec Xaverov je jediná obec v ČR, která má na počátku svého názvu písmeno X. Je to jediné prvenství, jehož se nám dostává, a proto jsme na něj náležitě pyšní. Kdyby vás zajímalo, podle čeho/koho Xaverov získal své pojmenování, dostal jej na počest sv. Františka Xaverského, patrona jezuitů, kteří v Xaverově žili.

V současné době má Xaverov 59 obyvatel. Není to mnoho, ale tím spíš tvoříme takovou jednu velkou rodinu. Zkrátka nic neutajíte. Ač jsme malá vesnička, máme vlastní obecní úřad, tudíž jsme v zásadě samostatní. To je další věc, na kterou jsme velmi hrdí. Vždyť, kolik lidí bydlí v jednom paneláku a vlastní obecní úřad teda určitě nemají!

V Xaverově i kolem něj najdete také krásnou přírodu. Ze všech stran ho obklopují lány polí (kam se hrabe Morava...) a husté lesy. Máme dokonce dva rybníky, kapličku a vlastní hřbitov! Samozřejmě vlastníme i znak a vlajku obce.

Proč to vlastně všechno píšu? To je jednoduché. Jsem jediná obyvatelka obce Xaverov, která kdy na této škole studovala, a tak cítím jistou povinnost seznámit Pražáky s touto krásnou vesničkou. Kdo jiný by to za mě udělal, když ji nikdo nezná?

Abyste věděli, že si nevymyslím, přikládám několik fotek a obrázků z oficiálních stránek obce Xaverov (<http://www.chopos.cz/xaverov-titulni-strana.html>).

Autorka: Tereza Svobodová

Věřím, že u následujícího článku Vás napadne jistě mnoho věcí, a však bych chtěla zdůraznit, že následující článek sice odkazuje na reálné věci, ale je to pouze úvaha.

- dovětek redaktora

Genetické skóre

Tento text pojednává o takzvaném genetickém skóre. Naleznete zde základní informace i praktická využití tohoto sociálního nástroje, který může vést ke zlepšení společnosti, od osobního štěstí jednotlivců až po zdravotní problémy celé populace.

O co se jedná?

Genetické skóre je číslo určující genetickou úroveň členů společnosti. Toto víceúrovňové až několikamístné číslo je vygenerováno na základě kvality genomu jednotlivce. Jeho výše závisí na vrozených předpokladech ohodnoceného. Zahrnuje jak kladné předpoklady (inteligence, zdraví, fyzická zdatnost), tak i záporné (dědičné vady, predispozice k onemocněním, sklony k obezitě). Výši čísla mohou ovlivnit i některé „negenetické“ faktory. Například infekce virem HIV, která sice není vrozená, ale i tak výrazně ovlivní život jak blízkých, tak potenciálních potomků zasaženého.

stane pole sociálně politické. Na úrovni běžného života pomůže GS s výběrem vhodného partnera. Umožní jednotlivcům lépe zvolit vhodné předpoklady pro své děti a zabráni umocňování nechtěných vloh. Ano, uvědomuji si, že většina lidí nebude vybírat svou životní lásku podle čísla, ale zároveň věřím, že k němu alespoň do jisté míry přihlédne. Nikdo přece nechce mít potomky se zvýšenou pravděpodobností rakoviny.

Další možností je pomoc při výběru budoucí školy, potažmo kariéry. Děti bez studijních vloh se budou moci učit v jiných školách poupravené předměty. To jim umožní soustředit se na obor, který jim jde a zajistí jim úspěšnou kariéru bez existenčních potíží. Naopak neobvykle nadané děti naleznou uplatnění v oblastech jako jsou věda, právo nebo politika.

Jednou z úloh, kterou tento systém také zaujme, bude role jakéhosi policisty. Umožní předvídat kriminální chování navázané na „nebezpečné“ mentální choroby (například sociopatie). Takto nemocným občanům bude zabráněno v obsazení pozic, kde mohou napáchat škodu. Stejně jako s lidmi se sklony k obezitě, pomůže GS se včasnou diagnózou a lépe přizpůsobenou léčbou.

GS také jednou provždy smaže důvody rasismu a sexismu. Zmizí možnost považovat některé jedince za méněcenné. Číslo nejlépe ukáže, že jsou si všechna pohlaví a rasy rovny.

System v praxi

Na následujících řádcích se zaměřím na zavedení, rozšíření a dodržování systému GS.

Prvním problémem na cestě: „Jak zpřístupnit (místa i ceny) čtení genomu a generování GS (včetně nutné kvalifikace)?“

V dnešní době je již možné nechat si sekvenovat genom a z něj si „vyčíst“ své předpoklady. Samotná sekvenace trvá zhruba 30 hodin a celý proces je nákladný (ne zas tak moc, ale rozhodně ne pro všechny).

Jako první tedy musí dojít ke snížení ceny a zvýšení dostupnosti.

Možná využití

Genetické skóre najde nejširší využití zejména ve světě zdravotnictví. Jeho největším potenciálem je, dle mého názoru, možnost vymýcení velkého množství vrozených vad (autismus, Downův syndrom, FOP atd.) a odstranění některých nádorových onemocnění.

Mezi další, méně důležitá, zdravotnická použití patří snížení počtu lidí trpících poruchami, kterými jsou různé oční vady nebo sklony k obezitě. Pomůže k efektivnějšímu stanovení diagnózy a následné léčby nemocných.

Druhým nejdůležitějším polem působnosti se

Nutné kroky:

- Významně dotovat zdravotnictví (velké výdaje ze strany státu).

- Zvýšit množství zařízení, například zařídit jedno v každé nemocnici.

- Cenově zpřístupnit, nabízet hned po porodu zdarma, snížit cenu dotacemi, soukromá centra později vydělají na konzultacích a odhadech předpokladů u dětí.

Kvalifikovat personál, zaučit velké množství lidí k samotné sekvenaci genomu, zaškolení personál menších klinik k práci se systémem zadávání údajů souvisejících s momentálním zdravotním stavem.

- Vytvořit univerzální systém, vytvořit počítačový program generující GS (musí být pro všechny univerzální, nesmí diskriminovat, také musí být střežen proti vnějším zásahům).

- Zabránit padělání GS v podobě náhodného čtení a porovnání se systémem ze strany lékařů a jiných úředníků, těžké postihy za zamlčování nebo úpravu lékařem.

Nyní máme zajištěný systém, který však nechce používat každý. Druhým problémem je tudíž legálně donutit lidi, aby se nechali sekvenovat. Je to podobné jako s testy IQ, jsou sice dostupné, ale ne každý je chce podstoupit.

Možná úskalí

Stejně jako byla radioaktivita zneužita k výrobě jaderných zbraní, tak i GS může být využito k neskutečným ohavnostem. Dostane-li se k moci totalitní režim, zakládající si na rasové nebo jiné čistotě, dozajista pozmění systém tak, aby hodnotil nechtěné občany hůř než ostatní. Jakmile získají čitelnou a pro všechny srozumitelnou záminku, zlikvidují kohokoliv, kdo jim bude stát v cestě.

I kdyby jednali, byť jen na základě genové čistoty (tj. populace bez hloupých, slabých a postižených) a systém samotný neměnili, stačí jen, aby vraždili lidi na základě nízkého genetického skóre, a druhý holokaust je na světě.

Dalším, méně závažným problémem, bude diskriminace lidí s nižším číslem (šikana ze strany jiných občanů). Toto lze dle mého řešit relativně snadno. GS bude soukromou záležitostí jedince, trochu jako množství peněz na účtu. Přístup k němu budou mít pouze vybraní úředníci (např. v případě nutnosti policie), lékaři a samotný „vlastník“ GS.

Závěr

Systém genetického skóre byl vytvořen, aby vnesl do společnosti řád a štěstí. Jeho účelem je vytvořit svět, ve kterém může prospívat skoro každý, bez ohledu na rasu, pohlaví nebo národnost. Pomůže lidem najít své místo v rámci společnosti, místo, kde pomohou světu a realizují své sny a radosti. Poskytne jim to na místo toho, aby promrhali život prací, jež je nenaplňuje.

Je to však systém, jenž vyžaduje hodně kontroly a opatrnosti. Bude-li někdy naplno zrealizován, padne na nás povinnost zabránit jeho zneužití.

Možná řešení:

- Popularizovat GS pomocí médií. Média jsou subjektivní a velmi často „financovaná“ individui, kterým nejde vždy jen o čistou pravdu. Z tohoto důvodu se mi nezdá problematické lehce zafinancovat média, aby o GS mluvila často a pokud možno hezky.

- Zavést v určitých profesích požadavky na GS (například na vědce se hodí jen jedinec s hodnocením 56+ v mentální rovině). Bez GS se o místo nemůžete ucházet.

- Zakořenit systém kompletně. Po několika letech výše zmíněných opatření zvýšit požadavky na GS. Více profesí ho vyžaduje, mělo by se předkládat v nemocnici a jinde.

Požadavky se pozvolna budou zvyšovat do doby, dokud nebude mít většina populace GS zařízené. Jakmile množství oskenovaných dosáhne, řekněme 80% populace, zavede se GS povinně a zbylých 20% bude k sekvenování genomu bohužel dotlačeno. Samozřejmě se na to v tu dobu zřídí příspěvky.

Vytvořit GS velké většině společnosti je naprosto nutné pro plné fungování systému. Pokud k tomuto kroku nedojde, zůstane GS pouze záležitostí bohaté menšiny. V této formě bude plně fungovat pouze systém zdravotnické péče, což už vlastně máme dnes.

Dodržování souvisejících zákonů připadne jednomu z ministerstev, reálná mi připadají ministerstva vnitra nebo zdravotnictví.

Svoboda pohlaví

Hledání sama sebe je jedna z nejtěžších cest našeho života. Zažily jsme to, prožíváme to, a ještě to asi zažijeme! Jde o to, jestli sama sebe chcete hledat, poznávat se a následně se rozvíjet. Přijít na to v čem, s kým, proč, kde, kdy a jak se máte dobře. Není to vůbec lehké, ale pro život, který má šťávu, náboj a hlavně, pro jeho plné prožití, je to velmi důležité. Nejvíce to ale pociťujeme v pubertě. V tom silném koktejlu hormonů, který nám někdo nalil na hlavu a my si ho neumíme umýt, jen ho vstřebat. Nikdo nám neřekl, jak.

Začínají nás trápit věci, které nás při hraní Call of Duty ani nenapadly, třeba vztahy, holky, kluci, láska... Dále to jde ráz na ráz. Nové zkušenosti nás strefují jako paintballové kuličky, až jsme z toho úplně zapatlaný. Boom, hledám, mám, růžové brýle, je strašná, rozchod, první alkohol, mám, nechci, cigareta, tráva, rodiče, babička, čekám, mám, sex, miluji, jiná, pláč, omluva, přijetí, nový začátek...

Najednou máme pocit, že by se z našich zkušeností mohl natočit i film nebo vzniknout ta pitomá kniha, protože pořád něco důležitého zažíváme.

Někteří z nás pořád tápou, neví, kdo jsou. Možná ani neví, čím chtějí být. Někdy se ani nedokáží poznat v zrcadle, nejsou si sami sebou jistí. Není to špatně, i tací lidé jsou. Takovým lidem se říká agender, genderqueer (GQ), genderfluid, non-binary, gender nonconforming... – přívlastky označující lidi, kteří se neztotožňují s kategorií muže nebo ženy (znovu platí zlaté pravidlo: říd'te se tím, jak se lidé sami identifikují). Za fluida se považuje i sama Miley Cyrus, Tilda Swinton (záporačka v Narnii), Cara Delevingne nebo dcera Johnyho Deppa Lilly-Rose Depp.

Není to nic zvláštního, prostě a jednoduše se necítí být dívkou ani chlapcem, nebo se každý den cítí jinak. V současné společnosti se rodí myšlenka o svobodě pohlaví, tedy o „neškatulkování“. Samozřejmě jsou tu bisexuálové, kteří vycházejí a dokáží si představit život jak s muži, tak s ženami. U fluidů je to ale jinak, samozřejmě mohou vycházet, žít s těmi, které milují, ale důležité je, jak se cítí oni. Dokonce se i debatuje o tom, že každý z nás má v sobě duši a ta duše má své pohlaví. Může se stát, že se narodí do špatného těla a tam poté trpí, je ztracená. Aktivistka, matka a manželka Amanda Niven se vyjadřuje přesně k tématu agenders takto:

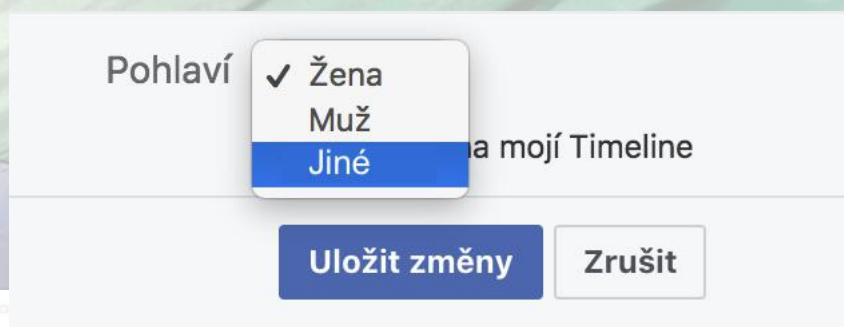
“I’m my gender. I’m my race. I’m many things. It’s not all my gender,” Niven says. “I don’t expect that I’ll ever see what people call ‘gender liberation’ in my lifetime. But my hope is that by sharing my story and helping people understand their own gender, that someday that can happen for someone. It’s a long journey and we’ve only just begun.”

„Jsem své pohlaví. Jsem svá rasa. Jsem spoustu věcí. To všechno není mé pohlaví.“ Niven říká. „Neočekávám, že někdy uvidím to, čemu lidé říkají „svoboda pohlaví“ ve svém životě. Ale moje naděje spočívá v tom, že sdílení mého příběhu a pomoci lidem pochopit jejich pohlaví, někomu pomůže. Je to dlouhá cesta a my jsme teprve na začátku.“

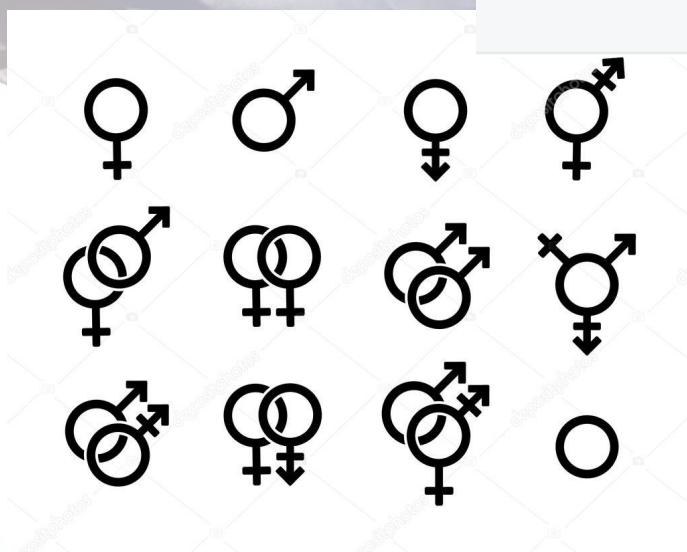
Amanda se snaží pomáhat lidem, kteří na své cestě zabloudili, především pak teenagerům.

Na české webové stránce Flowee jsem narazila na článek, který vysvětluje informaci o teenagerech, kteří jsou více a více fluidi. Pod článkem se utvořila debata, kde se objevily rasistické, aktivistické, senilní, vulgární, xenofóbní a postkomunistické komentáře, což se samozřejmě očekávalo.

Svoboda je o toleranci, a pokud se cítíme jako kluk, holka, fluid nebo úplně jinak, nic a nikdo by nám neměl říkat, že se tak cítit nemáme, protože nejsou my.

A screenshot of a social media profile's gender selection dropdown menu. The label "Pohlaví" is on the left. The dropdown menu is open, showing three options: "Žena" (checked with a tick), "Muž", and "Jiné". To the right of the menu, the text "a mojí Timeline" is visible. Below the menu are two buttons: "Uložit změny" (Save changes) and "Zrušit" (Cancel).

Autorka: Natálie Čuková

Nejlepší filmy roku 2017

Tento měsíc jsem chtěl filmovou rubriku trochu pozměnit a udělat komplikovaný tabulkový systém kategorizování nejlepších snímků minulého roku podle cílové divácké skupiny a žánrů. Nakonec nezbyl čas, takže vás toho ušetřím. V jednoduchém seznamu filmů, kterým jsem zatím viděl, vás v krátkosti seznámím s mými osobními favority na poli filmové produkce loňského roku. Filmy nebudu nijak řadit. Budeme tu mluvit pouze o celovečerních a nedokumentárních filmech, které pravděpodobně většině z vás utekly a pokusím se je zde trochu zviditelnit. Nebudu mluvit o sci-fi hororu **Život**, válečném vyvrcholení jedné z nejlepších filmových sérií současnosti **Válka o planetu opic**, šestinásobném historickém kandidátovi na Oscary **Nejtemnější hodina**, výplachové bezmyšlenkové zábavné fantasy akci s nominací na Oscary za vizuální efekty **Kong: Ostrov lebek**. Nerozepíši se ani o romantické fantasy s třinácti nominacemi na Oscary **Tvář vody** ("Amélie z Montmartru, kdyby ji režíroval Tim Burton"), ani o nejnovějším výtvoru studia Pixar oslavující mexický svátek mrtvých **Coco**. Všechny zmíněné filmy doporučuji, ale skrze jejich výdělký očekávám, že jste je už všichni viděli.

Už vás nechci déle napínat. Mezi nejlepší filmy minulého roku patří:

The Florida Project

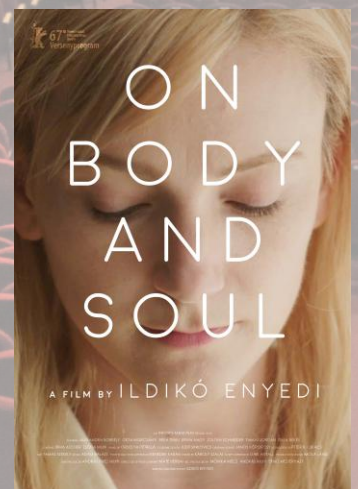
Vynikající intimní portrét reality americké nižší třídy. Skutečným faktem, kterým se film inspiroval je, že více jak jedno procento Američanů žije jednu výplatu od vystěhování. Režisér Sean Baker mě odrovnal již svojí předešlou Transdarinkou a s *The Florida Project* rozhodně nezklamal. Příběh se odehrává v rodině, kterou tvoří matka s dcerou. Žijí v motelu na dohled od Disneylandu na Floridě (odtud název *The Florida Project*). Film pojednává o jejich životních obtížích, ale i o světlých momentech. Oprsklá dcerka žije volně v okolí motelu a matka dělá vše, co může, aby každý týden mohla manažerovi hotelu (William Dafoe, který za roli získal oscarovou nominaci) zaplatit 35 dolarů za ubytování. Nejkrásnější vyobrazení skutečného života a skutečných lidí.

Značky: otravné, ale okouzlující dítě & William Dafoe si zaslouží Oscara

O těle a duši (On Body and Soul/Testről és lélekről)

Maďarská umělecká romantika sice nezní jako velký tahák, ale můžu vám zaručit, že se jedná o nejujímavější film loňska. Tichá intimní romantika se odehrává na jatkách. Vedoucí jatek se znetvořenou rukou přijme novou kvalitářku masa, která má sociální fobii. Při psychologických testech ovšem zjistí, že sdílí svoje sny. Na tomto bizarním základu započnou netradiční vztah. Režisérka Ildikó Enyedi nádherně vyobrazila atmosféru jatek, kde se smrt a utrpení nejeví pouze atmosféricky, ale též vizuálně, tudíž dopředu varují lidi se slabší povahou. Režisérka též skvěle zachytila vztah netypického páru. Slovenská rodačka Alexandra Borbély, která za roli dostala Evropskou filmovou cenu pro nejlepší ženský herecký výkon, je naprosto dokonalá. Nejzajímavější snímek loňska a zároveň oscarový kandidát (a můj favorit) v kategorii nejlepšího cizojazyčného filmu.

Značky: pro náročné diváky & deprese

Pěkně blbě (Big Sick)

Romantická komedie 21. století v opravdovém slova smyslu. Populární americký stand-up komik pakistánského původu Kumail Nanjiani si v tomto filmu zahrál sám sebe. Děj se odehrává v letech 2006 a 2007, kdy potkal svoji budoucí manželku Emily (hraje Zoe Kazan). Po seznámení a nějaké době společného chození Emily ovšem skončí v nemocnici a upadne do kómatu (což není spoiler, protože je to v traileru). V ten moment se na scéně objeví rodiče Emily (bravurně zahráli Ray Romerem a Holly Hunter). Společně se skutečnou Emily napsal Kumail scénář a dostali za něj zaslouženou nominaci na Oscara. Pokud se chcete upřímně zasmát, poplakat a rozněžnit, tak je Big Sick jasnou volbou. Divácky nejpříjemnější film loňska.

Značky: sebereflexní humor & "Awww"

Wonder

Stephen Chbosky (autor knihy a režisér filmu The Perks of Being a Wallflower) se tentokrát zhostil cizího materiálu, kterým je kniha Wonder od Raquel J. Palacio. Příběh je trochu jiný, než by se z traileru dalo předpokládat. Celý dvouhodinový film se totiž netočí jenom kolem hlavního hrdiny, malého chlapce Auggieho, co se narodil se znetvořeným obličejem a jde právě do školy. Film často dělá kolem hlavní příběhové linie zatáčky za vedlejšími postavami a ukazuje nám jejich příběhy. To je chytrý a příjemný element, který nám celý film lidsky přiblíží. Ideální film, pokud si chcete trochu poplakat. No, "trochu" znamená v mém případě čtyřikrát a nebudu se divit, když klidně i vícekrát. Na druhou stranu mi žádná ubrečená scéna nepřišla vyhrocená nebo neprirozená. Všechno bylo skutečné a lidské. Hrají Owen Wilson, Julie Roberts a Jacob Tremblay. Oscarová nominace za make-up je třešničkou na dortu.

Značky: na zlepšení nálady & pláč, pláč, pláč, pláč, pláč, pláč,...

Velká hra (Molly's Game)

Režijní debut mistra dialogů Aarona Sorkina (od Pár správných chlapů z roku 1992 po Steve Jobs z roku 2015, dále autor scénářů k The Social Network, Moneyball a seriálu Newsroom) s Jessicou Chastain v roli Molly Bloom, která proslula jako známá pořadatelka tajných pokerových turnajů pro hollywoodskou smetánku. Oscarová nominace za scénář. Drama podle skutečných událostí ze světa velkých peněz a velkých risků je rozhodně něco, co byste si neměli nechat ujít. Rozhodně nedoporučuji si například v polovině filmu dojít na záchod, protože už nemáte šanci se chytout.

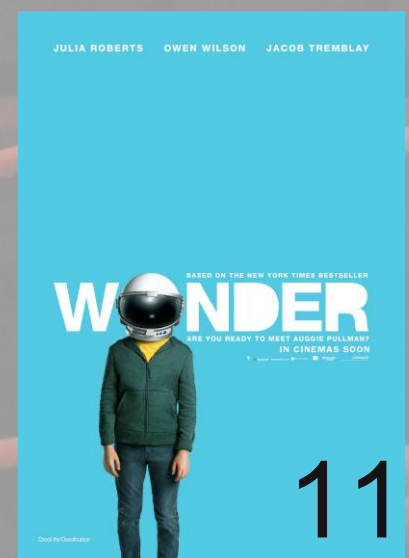
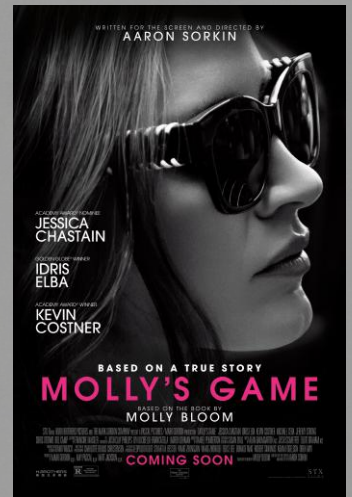
Značky: "tohle je na mě až moc chytrý" & "připomíná mi to Vlka z Wall Street"

Newness

Definice romantického dramatu 21. století. Pomalé, občasné melancholické drama o vztahu, který začal na Tinderu. Syrové, plné emocí a skutečných lidských událostí, které dříve nebo později v každém vztahu nastanou. Chemie mezi Nicolasem Houlttem a Laiou Costou funguje skvěle a věříte jim každý společně strávený den. Upozorňuji dopředu ovšem na velký počet nadávek a explicitních sex scén, které ale dobře zapadají do celého tématu "reálného vztahu".

Jeden z nejlepších indie filmů roku.

Značky: Netflix úlovek & náročné rande pro pokročilé vztahy

Ingrid Goes West

Příběh Ingrid, nebezpečného instagramového stalkera, je tak skutečný a aktuální, že vám o něm ani nic neřeknu. Film, který se nevidí jen tak a stojí za pozornost, ale upozorňuji, že po jeho zhlédnutí se vám minimálně na týden nebudou chtít používat sociální sítě. Rozhodně si po jeho zhlédnutí také uvědomíte, že znáte nějakou Ingrid nebo Taylor. Možná jste jednou z nich dokonce vy. Snad největší doporučení roku, skrze to, jak moc si myslím, že by tohle měli všichni vidět. Po sociální stránce neskutečně depresivní drama, ale jsou tam i humorné momenty. Audrey Plaza a Elizabeth Olsen v hlavních rolích stalkerky a “famous insta girl” jsou skvělé. Výherce nejlepšího scénáře na festivalu v Sundance.

Značky: insta faleš & krádež psa

Professor Marston & the Wonder Women

Viděli jste loňskou Wonder Women? A viděli jste tu skutečnou Wonder Women? Životopis popisující vytvoření komiksu Wonder Women, při jehož vzniku stála netradiční trojice z Harvardu. Profesorský manželský pár (Luke Evans a Rebecca Hall) a jedna výjimečná studentka (Bella Heathcote). Jestli vás zklamalo 50 odstínů, tak hurá na Marstona. Film plný bdsm, nahoty a nadávek, ale i přesto důvěryhodně a lidsky představuje tvůrčí proces vytvoření jednoho z nejznámějších komiksů všech dob.

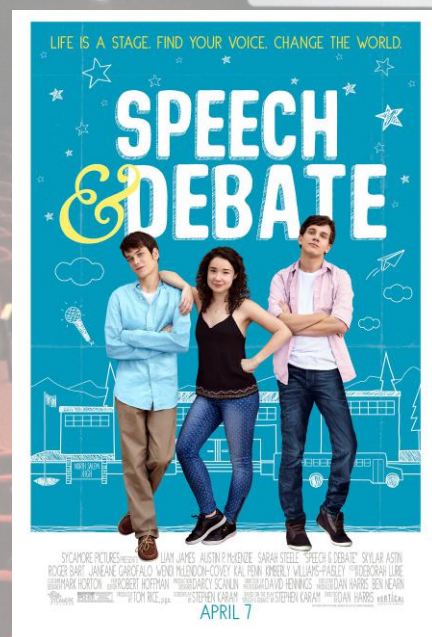
Značky: ženská režisérka & načapání sousedkou

Speech & Debate

Coming of age komediální drama o skupině tří studentů, jejichž ambice přesahují možnosti státní střední školy. Milé, příjemné a sympatické indie bez jediného známého herce s finálovým muzikálovým číslem, na kterém spolupracoval Linn-Manuel Miranda. Hezká kombinace staromódní zápletky a moderního humoru.

Značky: Netflix úlovek & under-underground

Vtipy

Cestování

Fotograf jednoho renomovaného magazínu dostal za úkol udělat reportáž o velkém lesním požáru. Jeho šéf mu vytelefonoval na letišti zapůjčení malého letadla i s pilotem. Fotograf dorazil na letiště hodinu před západem slunce a opravdu, na letištní ploše stála malá Cesna a v ní seděl pilot. Fotograf si vlezl s výstrojí na zadní sedadlo a povídá: „Tak honem do vzduchu!“ Pilot nahodil motor a za chvíli se letadlo odlepilo od země. Letělo sice dost nevyrovnaně, ale letělo. Fotograf říká: „Leťte na severní stranu požáru a udělejte tam několik nízkých průletů.“ „Proč?“ zeptal se nervózně pilot. „Protože chci udělat fotky. Jsem fotograf a fotografové dělají fotky.“ Po krátké pauze pilot povídá: „Chcete říct, že nejste můj letecký instruktor?“

Dva vodáci stojí na břehu a bezmocně pozorují, jak se třetí převrátil s lodí a topí se. Z nešťastníka už je vidět na hladině jen ruka, když jeden z jeho druhů promluví k druhému: „Hele, tak jsi asi měl pravdu, že se do té záchranné vesty dává polystyren, a ne molitan!“

Ze života

Farmář říká ženě: "Dvě z našich slepic už neponesou vejce."

"Jo? A jak to víš?"

"Před chvílí jsem je přejel traktorem."

U doktora

Přijde stará paní k doktorovi a říká: "Pane doktore, mám velký problém. Trápí mne větry, ale co je horší, nejsou slyšet a nemají žádný zápach. Třeba teď, co jsem tady, jsem si prdla už nejmíň desetkrát. Poradte, co mám dělat?" Doktor jí napíše recept: "Berte tyhle pilulky třikrát denně a přijďte za týden na kontrolu." Babka dorazí o týden později a vypadá našťavaně: "Pane doktore, nejenže prdím stejně jako před týdnem, ale navíc po těch pilulkách to teď úplně hrozně smrdí! Co mi k tomu řeknete?" "Uklidněte se, paní. Teď, když jsme vám srovnali čich, napíšu vám ještě něco na sluch."

Psychiatr sedí u sebe v ordinaci. Pacienti nechodí, nikdo nevolá. Zkrátka nuda. Vtom se otevřou dveře a do nich vlezou po čtyřech muž s drátem mezi zuby, v rukou má zvláštní předměty a ještě za sebou po chodbě něco táhne. Doktor na něj: „Óóó, kdopak se nám to plazí na návštěvu? Není to snad maličký hádek? Tak se doplaz a vítej, malý hádku, doktor ti pomůže.“

Osoba na čtyřech však zakroučí nesouhlasně hlavou.

„Ááá, tak ty jsi tedy malá želvička, která se sem vleče na slovíčko?“

Osoba na čtyřech opět nesouhlasně zakroučí hlavou.

„Tak kdopak tedy jsi? Že by snad malý červíček?“

Muž pustí z pusy drát a povídá: „Jděte do háje, doktore. Já jsem váš informatik a natahuju Vám tu síťový kabel.“

Muži-ženy

Vypráví paní Vraková po příchodu z práce muži: „Dneska ráno v metru tři chlapi vstali, aby mi uvolnili místo.“

Muž na to bez známky překvapení: „A vešla ses?“

Autorka: Juliet Caspers

Hodinář - 3. část

Večer v posteli mu teprve došlo, co dnes vlastně viděl. Viděl knížku, která někomu patřila. Někdo v ní četl a žil svůj život.

Pohlédl z okna a spatřil blikající smrtící lampu na temném chodníku. Lampa najednou zhasla a v tu chvíli popadl bezmyšlenkovitě oblečení, co měl připravené na ráno do vzdělávacího institutu pro III18. Oblékl se velice, velice potichu ve tmě. Vzal si boty do levé ruky a pomalu scházel po schodišti. Došel až ke dveřím, natáhl ruku po klice a lehce se jí dotkl. Najednou sebou trhl. Venku se opět rozsvítila lampa. Mohl by ho někdo vidět. To by mělo nedozírné následky. Rychle odešel ode dveří a schoval se v komoře. Našel tam malou svítilnu, která by se mu mohla hodit. Čekal na vhodnou příležitost, která by umožnila, se vytrazit. Světlo na ulici zhaslo. Rychle otevřel dveře a rozběhl se setmělou dlážděnou ulicí pryč.

Zastavil se až na konci městečka, kde už bylo více stromů než domů. Teprve teď si nasadil na mokré ponožky hnědé kožené boty. Zhluboka se nadechl a řekl si sám pro sebe, že se ještě přeci může vrátit. Rychle tu myšlenku ale zavrhl. Šel opatrně po louce, kterou ozařoval měsíční svit. V tísnivém tichu slyšel bití vlastního srdce. Obloha byla poseta hromadou černých mraků a za chvíli se krajina propadla do absolutní tmy. Chlapec ale přesto neměl odvahu rozsvítit svítilnu. Poprvé ho svíral pocit, že všude jsou oči.

Stál před domem bez oken, bez kusu střechy a vypadal nejubožeji na světě.

Měl srdce v krku. Najednou nemohl udělat nic, chvěla se mu ruka. Škubl sebou, byl vyděšený. Po nějaké chvíli se uklidnil a uvědomil si, že to byl jen hrom. Rozhodl se, že půjde dovnitř. Napřímil se a rozhlédl se, jako by tam bylo více lidí a on jim to oznamoval.

Šel opatrně, písek pod botami vydával obvyklý zvuk, ale nyní mu přišel hlasitý. Tráva šuměla ve větru. Vítr se zvedal a začalo lehce poprchávat. Několik kapek přešlo ve velký slejvák.

Zalezl pod stříšku u domu. Kapky lehce a příjemně padaly, ale náhle byly studené. Zlehka otevřel dveře, které okamžitě zavržaly. V kročil do velkého sálu, co pozbyl lesk předchozí doby. Na zemi se válely střepy, kusy nábytku a spousta dalších věcí téhož ražení. Slyšel, jak déšť bubnuje do střechy. Rychle rozsvítil svítilnu a šel do druhého patra.

Druhé patro se podobalo spodnímu, až na to, že podlaha byla dřevěná. Podlaha neustále vrzala a svítilna zablikala. Zatřásl s ní, načež se ocitl v absolutní tmě.